

HOMAN

Cena s pieresykaj i dastaūkaj da chaty.
na 1 hod—4 m. 80 fen. na $\frac{1}{2}$ hodu—2 m.
40 fen., na 3 mesiacy — 1 m. 20 f., na 1
mies.—40 f.

Biełaruskaja Wilenskaja časopiś

wychodzić dwa razy u tydzień: u ūtorki i piatnicy.

Adres redakcii: Wilnia, Wilenskaja 33.

Adres adminisracii i ekspedycii: M. Ste-
fanskaja 23.

CENA ABWIESTAK.

na 4-aj staranie za radok drobnymi literam
— 25 fen.; drobnyje abwestki pa 5 fen. za
słowa. Abwestki ab śmierci — 60 fen. za
linieku dróbn. drukam.

№ 34 (280) Hod III.

Wilnia. 26 krasawika 1918 h.

Cena 5 fen. (3 kap.)

25 krasawika.

Zachodni teatr.

Na poli bitwy na Lis adbita silnaja francuskaja kontrataka proci wiaršyn Flegelhuk s ciažkimi stratami. Na pačnočnym zachodzi ad Betiun, pry Festiber i naabapał Skarp — miejsco-wyje bitwy. Na pođni ad Somny my atakowali anhlican i franzaču přy Wile-Bretone. U krywawych bitwach naša piachota s padmohaj pancyrných samachodaři prabiła sabie darohu pa- miž «hniozdam» kulemiotau. My ūziali Hangar, za katory ūzo raniej ſili wostryje bitwy. Na zachodnim bierazi Awr my pasunuli rašy linii da wiar- ſyn pry Kastel. Uwieś dzień werahi pry pomačy świežich wojsk wiali wo- stryje kontrataki, katoryje zlamalisia s krywawymi stratami. Wostryje bitwy trywali ūsiu noč. Uziaty bolš za 2.000 padomnych, 4 harmaty i ſmat kulemiotau.

Impieratar ahledař uzarwany žalezna- dapožny most na piry, dzieła adbudo- wy katoraha ūzo ūcynieny kroki. Pa- ſla ion pajechau da ſluzař na kanali i da ūchodu ū kanał, dzie zatopieny dwa nahuženye cementam anhlickie krejsery. Uziaty ū pałon u bitwie na piry anhlicki marski kapitan skazař impierataru, što operacija henaja pry- hatašlaſia dožia i staranna. Napaše adkladywali čatyry razy s prycyň pil- naſci niameckich wart. Tolki ū hustym tumanie operacija mahla być ure- ci prawiedziena, — na żal, biez spa- dziewanych rezultatař. Wyrwa ū piry ad uzrywu maje ūdužki 25 metra. Napožnijeyje cementam try małyje krejsery, katoryje zatanuli ū ūchodu ū kanał, praťda, zwuzili ſiwater, ale i ciapier jaſče ūchod u kanał i wychad adkryt nawat dla najwialkých pad- wodnych łodak. Dyz dzieła ačystki ka- nału ad troch zatopienych krejserau ūzo zahadany adpawiednyje kroki. Ciažkie anhlickie krywawye ſiraty i ſchwiera troch krejserau akazalisa hetak daremny. Pry hetek sama nie- ūdčraj operaci proci Ostende pahibli jaſče 2 krejsery.

BERLIN. Ryžski sajuz fab- rykantař i gildija św. Maryi. pas- ſali impierataru telegramy, dziaku- jući za mir z Rasiejej i zdabyćie woli dla Bałtyckich ziamiel i wyskazywa- jući nadzieju, što niepadzelnje Bałty- ckije ziemli pad dzieržawaj niameckaha impieratara i ū jedraſci z Ni- ameckinaj buduć mleō ſčasnuju budu- čynu.

U adkaz na heta impieratar u swa- jej telegramie kaže miž inšym:

«Cworda wieru, što s krywawaj ſiauby hetych hadoř naciarplešajsia biady ziemla kryžackaha zakonu zda- budzie baspiečnu i ſčaśliwju budu- čynu».

TOKIO. (Reuter), Minister zahra- ničnych sprař Motono wyšař u ad- ſtaūku. Jaho mjesca zaniař minister unutrenych sprař, Goto.

BERLIN (W.T.B.). Na zasedańni Rejchstagu pamiąt paſibšaha „karala latunoř” v. Richthofena deputaty ū- ſawali ustawoñiem.

Pawodluk ſrowych wiestak, v. Ri- chthofen pacharonien u Amjen.

STOKHOLM. Niemcy zaniali He- winge i Sweaborg. Čyrwonaj hwardzja akružena miž Lojo i Rihmeki. Hranica miž Finlandzijej i Rasiejej zaniala. Čyrwonaja hwardzja rabuje wa- kolcy, jakie prymušena pakidač, i ro- bić počnaje zniščeñnie. Hienerał Man- nerhejm dziakawař telegramaj Hindenburgu i Ludendorfu za wyzwaleńie Helsingforsu niameckim wojskam.

BERLIN. Niamecki ūrad u apo- ſnie dni padař hołandzkamu uradu swaje damahańi ab piawańi pa Rej- nie, dastaūcy wahonař, spadziewanaj umowie Hołandzii s sajužnikami ab karablocch i wywazie z Hołandzii spa- źyńnych produktař. Niamečyna s prycyň wiallkich hołandzkich ustupak Ameryce i Anhlii i čwiora damahajecca zraňnawańia z imi swaich prawoř. Niamečyna ū kožnym zdareńni spa- dzajecca, što Hołandzija prystanie na niameckije damahańi.

WASYNCTON (Reuter) 24.IV. Gwa- temala zajawiła, što ličyć ſiabie ū pa- ſažeńni wajny z Niamečynaj i jaje ſaužnikam.

ZEEBRINGE (W.T.B.) 23.IV. Im- pieratar pryechař ſiudy paznajomicca s padrobnaſciemi anhlickaj napaſci.

Niezaležnaja Biełaruš.

Jadyny nacyonalny front.

Mienskije biełarusy zrabili u swajej orhanizacyjnej raboci wielmi wažny krok, katoryje najlepiej ſwiedčyć, što tamaka palityčnaja myśl razwiwajecca prawilna i zusim daſpiela dzela twor- čaj hasudarstwienaj pracy. Krok hetey — utwarenje «jadynaha nacyanalnaha frontu».

„Biełarski Šlak” u № 20 s 16.IV. 1918 piše:

„U Radu Biełarskaj Narodnaj Republiki kooptowana hrupa biełarskikh diaječař, stajača na platformie Biełarskaha Predstaūnictwa. U hetaj hrupie jość socjalisty europejskaha fa- ſonu i jość predstaūniki biełarskaj demokratycznej intelihencii, duchawien- ſta prawasiatnaha i katalickaha.

„U Radu Republiki adrazu wajšon mocny «centr», i ciapier práca nad abudawañiem Biełarskaj Narodnaj Republiki (Bauerstaat) pojedzie moc- nymi krokami.

Naskolkı Rada pry jaje čysta so- cyalistycnym składzie mieļa mnoha krytykuři dabrachotnych i złych, nastol- ki ciapier—pry nowym składzie z bie- laruskim moenym centram i lewym kryłom—majeć možnaſć być prac- zdolnaj. Prawaje krylo—z biełarskaha nacyonalnaha pahladu—buduć sastača nacyanalnje mienšaści i centralnje partyi.

„Patrebien niekatory čas, kab fiz- ahnomija Rady pryniła jasnu formu. Centr i lewaje krylo ūzajemna prya- ſujucca: u nacyanalnaj palityce u ich budzie mała rožnicy, u socyalnych sprawach bolš, ci mienš dalokaj bu- dučny zachawajecca rožnicca punktař pahladu.

„My dačekalisia wialikaj chwili, kali biełarusy zrabili jadyny nacyanal- ny front.

„U biełarskim palityčnym ūcie heta wialkaje świata. Mnoha pamahli skarejšamu stwareńniu hetaj jednaſci predstaūniki Wilenskaj Biełarskaj Ra- dy. Miensk tam ličać centram biełars- skaj dzieržaūnaj palityki.

„Pastāuena tolki litera a u pačy- najučajsa rabocie.

„Ciažki abawiazak loh ciapier na Radu Republiki: treba ſciahnuc Bie- larus s tych karcoř, na katoryje sieť jaje dzieržaūny karabiel; hety karabiel aprič taho jyče biez mačtař, parusu i rula. Na Miensk ciapier hladzić usia Biełaruš, pabitaja wolaju praznacenia i bolš za jajo sprytnymi susledziami na zahrodki, i lini akopař, i Dniapro, i Prypiat. Pierehadywajecca pamirz saboř biełarusy z zadziileñiem i čwiora wierač, što heta skora skončycca.

„Sercami i nacyanalnym pačućciom — my adna nacyja, i takoj astaniemsia. Na Miensk loh abawiazak mudraj na- cyalnaj i mižnarodnaj palitykaj zlu- čyć usiu Biełaruš u adnu biełarskuju!

dzieržawu. Dzieła hetaha musiť być zroblena mobilizacyja ūsich sił našich, strojnaja arhanizacyja ich, ūbirańnie ūsiej Biełarskaj ziamli. Na heta treba mnoha chałodnaha haspadarskaha rozu- ma i harača biełarskaha serca. Słowyne tak buduć patrebny, jak arhanična- ja práca, biezabmylkowaja taktyka i palityčnaja wytrymaſć.

My ūčra ūčym, kab našym bra- tom, jakie tam—u Miensku—kładuć fundamenty pad našu dzieržaūniju budołu, ūdałosia na praktocy dajsci tej idealnej jednaſci ūsich tworých biełarskikh sił, jakaja služiť parukaj udačy ūsiae našaje palityčnaje raboty.

+ Rada B. N. R. naznačyla skli- kańnie ustanowčaha sojmu Biełarusi na 1 śniežnia 1918 h. Padhatotka wyba- ſaru daružena kamisiu dzela wyrabotki zakona ab wybarach u ustanowčy sojmu Biełarskaj Narodnaj Republiki.

+ Na mocy pastanoř Rady B. N. R. z 12 i 14 krasawika, u sklad Rady uwažili ūsie členy Mienskaha Biełarskaha Predstaūnictwa: R. Skirmunt, A. Ułasař, hienerał Kondratowič, proto- jerej Kulczycki, ks. Godleński, P. Ale- ksiuk, K. Godycki—Čwirkia i inš.

+ Zamiest zachwarelišaha člena Rady ad polskaj frakcii mestowaj dumy, Jančeūskaha, wybran člen mien- skaj uprawy, Cywinski.

+ Kamisiu Rady B. N. R. dzela wyrabotki nakazu opracawała plan papačnienia Rady predstaūnikiem biełarskikh pawietowych rad. Hetak akančacieľne čyslo členař Rady pa- winno dajsci 80.

+ S prycyň pastanoř Rady ab reorhanizacii Narodnaha Sekretaryatu na asnowie koalicji u čyslo členař jaho majuo uwaži predstaūniki centru Rady: R. Skirmunt, P. Aleksiuk, a także nowapryniatyje členy Rady J. Losik i inš.

+ Hetymi dalmi Rada pieracho- dić u nowaja pamäščeńie, specyjal- na pryahawajecca dzela Rady i Na- rodnaha Sekretaryatu. Heta—tak zwa- ny „Jubilejny Dom” na Archirejskaj hore.

**Budawańie
Bačkaušcyny.**

Čas sloř, čas hutarak ab budu- čne naſaje Bačkaušcyny, jak ab niekaj dalokaj - dalokaj sprawie, ūzo minaje-

niezależnie ad taho, ū jakoj formie ułożycza nowaje žy়ecie Bielarusi i narodu bielarskaha, my ūžo napeňa možem skazać, što badučaje žy়ecie naše budzie apitraeca na zusim nowych asnowach, i hetye asnowy my pawinny zbudawać sami — swaimi rukami. Hetak nastupaje peryod wialikaj i ciažkaj pracy — hasudarstwienaha budoñictwa.

Kožnaja staronka, kožyn narod maje swaje asobieñasci, katoryje wymanhajuó daspasawańnia da ich form dzieržaúna žy়ecie. Ciažkaja doła taho narodu, katory, utraciú ūłasnuju dzieržaúna, wywarenuju wiekami, papadaje pad ūłaszczoha hasudarstwa i prymušen sami daspasawacca da čužych dzieržaúnych form. Heta my ūžo spaznali na sable, pražyúšy bolš za 120 hadoù pad maskoúskim panawaniem. Woś že, prystujučy ciapier da adbudowy swajho hasudarstwa, my pawinny piłnawacca, kab jano, jak śled, adpawiedało patrebam i nacyonalnym asobiennaścam našaba narodu.

Budučy hasudarstwieny jad na našaj ziamli, my pierš za ūsio uheldajemsia na toje, što ū nas užo jość. Klinuúšy wokam na adzin i na drugi bok staroha wajennaha frontu, razrezaúsha Bielaruš, my bačym, što na zachod ad jahō wajna zniščyla ūsio hramadzkuju i administracyjnemu orhanizaciju kraju. Ad staroha rasiejskaha hasudarstwienaha mechanizmu nie astałosia blizka ničoha. Okupacyjne ūłaści ustanawili tut swajo dačeśnaje wajennaje uprauleńnie. I ciapier z heteho boku frontu prychodzicca pačynačor organizacyjnemu rabotu ad samaha pačatku, ūdziučy orhanizaciju sielskich hramad, pawietraū, miest i ūreči centralnych ustanou, zawodziačy školnuju sieč, sudy, administraciju, orhanizujcy dorožnyje, pačtowje, telerafnyje znośniny i t. d. I pašla likwidacii wajny, jak wiernucca da rodnych miejsc adarwanyje ad ich maskalami syny našaje ziamli, zakipić žywa rabota nad budawańniem papraždzi bielarskaha nacyonalnaha žy়ecie, nie sustričajučy nijakich praškod, zwiazanych z byúšym rasiejskim uprauleńiem: ūladoù jahō zusim nie astałosia.

Inačej staić sprawa ū uschodnij Bielarusi — pa toj bok wajennaha frontu. Tam jašče zadočha da wajny było zawiedzieno ziemskaje samauprakeleńnie, jakoha ū Wileńscy i Hrodzienšcynie nie było. I adchod rasiejsca z Bielarusi ū Mienšcynie, Mahiloušcynie, Witebscynie, nie zrujnuwań ziemstw, nia zniščyu nawat starych hasudarstwienych ustanou, jak sudy, školy, administracyjnje urady, počta i teleraf, uprauleńnie čyhunkami i t. p. Usio, jak było, tak i astałosia. Z heteho prycyny bielarsusam tamaka było ūmat laħeč užiac u swaje ruki ūłasć na swajej ziamli i, stwaryúšy centralny hasudarstwieny urad — Radu Bielaru-

skaj Narodnej Republiki i Narodny Sekretariat, kirawo dalej usim žyciom kraju, — wiedama, daspasuwajucy rasiejskije dzieržaúnyje ustanowy da patreb bielarskikh. Ale jak-raz u hetym daspasuwajuci — najwialkšaja trudnašč.

Sprawa woś u čym. Niā hledziačy na ūbki uzrost bielarskaha nacyonalnaha ruchu ū zakordonnej Bielarusi ad času upadku caryzmu, nia hledziačy na twareńnie bielarskikh nacyonalnych wojsk i na masu niżejšich služačych u administracii — bielarsusaū, maskoúskaje panawafinie nie mahio zrazu utracić swaje siły. Jak i daňnjej, ahułny charakter uprauleńnia byu maskoúski, a «demokratyzm» bolšewiko wyjawiliša ū tym, što ū wałasnych, pawietowych i huberskich ziemstwach jany naviazywali bielarskim sielanam rozných čužych nam ludziej — plerewažna wialkarsusaū, a to i łatyšou (mienski kamisar Łander) i inšych. Usio heta rabiłosiu bytym to «dziela karyści bielarskaha narodu». Dziesia tež „ka'yści“ dalej byli čynny maskoúskije škoły, panawala ūsiudy maskoúskaja mowa. Bolšewiki nie przyznawali Bielarusi za asobny kraj; dla ich heta była tolki „oblašć“ Rasicie. I ciapier, kali panawafinie bolšewiko skončylosia, kali utwaryłasia bielarskaja hasudarstwienaja ūłasć, ūlady maskoúšcyny nia sčezli: Rada Bielarskaj Narodnej Republiki i Narodny Sekretariat pawinny napružać usie swaje siły dziela baračby z maskoúskaj spadčynaj, katoraja hlyboka ūjelasja ū dušy našych bolš kulturnych elementa... Sa škol, z ziemstw, z usish urada treba wyhaniać čužacki duch i ūliwa swoj — bielarski. Rasiejskije školy treba abiarnuć u nacyonalnije bielarskije. Naviazywanje bolšewikami maskoúskije elementy z ziemstw treba wyżenuć. Pa ūsich pawietach, wiałasnoch i inšych centrach treba zakładać bielarskije rady, zloženye nie s čužynca, a sa swaich ludziej, świadomych bielarsusaū i šyrych synoū swaje Bačkaūšcyny. Tolki takim sposabam možna budzie pryahatawo ūlunt dla ūdženaj bielarskaj hasudarstwienasoci. Tolki hetak pry budowie bielarskaj dzieržawy ū fundamentach jaje nie akańceca čužackich kamieńlaū, katorje, skora wywietryšsia, lohka mahli-by wyżwać razwał usiaje hasudarstwienaj budoši.

I. Mieleška.

Prawapis i Hramatyka.

(Hladzi «Homan» № 31).

Akańcia e. P. A. Łuckiewič u swajo knižcy «Jak prawilna pisać pa bielarsku?» ustanawiu prawla, pa katoru nieakcentawanje etymologicznej

e tolki tady akaje, kali jano staić pierad akcentawanym, składam i ū hemym, akcentawanym, składzie niamu ūku a.

S tym, što nieakcentawanje e, stojučy pierad akcentawanym składam, katorje sam nie a, akaje — ūsie zhadžajucca. Dziesia taha, što z hetym usie zhadžajucca, my hetaha dawodzić nia budziem, tolki razhledzim, ci tolki ū hetym zdaršni nieakcentawanje e akaje? Chočučy lapiej razabracca ū hetym, ja ūzirajučy i zapisywajucy stowy z nieakcentawanym etymologicznyem e, katorje nie padchodzić pad pra wiši A. Łuckiewiča dziesia ich na hrupy, i woś da čaho dajšou:

Słowy pierad, cieraz, i pieraz kažucca z akcentem na kanoy i pad akcentem čujecca a: pierad cieraz, pieraz. Muhić skazać, što akcentu na hetych karotkikh słowach zusim nie bywaje, što jen pierachodzić na susiednialej carodujace słowa. Niachaj sable, ale ūžo toje, što na hetych składach u toj samym čas čujecca akcent i a dawodzić jakoje wialikaje i ķwiardoje akańcia ū ich. Apracataho, słowy: pierad i pieraz u skaročanaj formie ūżywajucca prad, praz i nikomu s pišučych pabielarsku ūlum nawat nia pryošo, kab možna było ich pišučy asobna, napisać z e; pred, prez. A kali ū skaročanaj formie tut jość a pašla r, dyk jano bužie i ū poúnaj formie. Značyeca, kali słowy pierad, cieraz, pierad stajać asobna, dyk zaúsiody treba pisać pašla r a.

Dalej u čarodnych hrupach słoń nieakcentawanje e pierachodzić u a:

1. U pieršym składzie pašla akcentowanaha ū dwuskładowych słowach z dwuma etymologicznyimi e: wierad, wiečar, čerap, dziesia, wieciar, *) bierah, wieras i h. p.

2. U pieršym čarodnym składzie pašla akcentowanaha, kali akcentowanego skład nie a: wosiań, drosiań, dužaś, tydziań, počabka i h. p.

3. U čarodnym składzie pašla akcentowanaha, kali akcentowany skład a: palac, zakałac, charaktar i h. p.

4. U druhim i dalejšich składach pašla akcentowanaha: wierasiań, otańiań i h. p.

5. U papiradžajucym akcentowanym skład z ykam a: cana, ſarak, čapiača, čapač, čakač, klapač, dziaža žarstwa, žanaty, raka, ziamla, strała, dzieržač, dzieržańia (a značyeca i dzieržawa), sianja miaža, trapęčka i h. p. kuraniaty, busianiaty, kačaniaty, kacianaty i h. q. z dziadami, capami i h. p.

Pradstaňoik — słowa roblanaje. Zroblano jano, mnie zdajecca, dobra. Ale ūzriuši jahō pa probcy maskoúskaha ci polskaha padobnaha słowa, ū nas nijak nie adwažucca pisać jahō praz a i, wiedama, jaki nam pisać a, kali maskoúcy piši e? I Losik, katorje dzieržycca wialikaha akańcia, pišu-

*) Cikauna, što u niekatorych miastoch užowiecie wieciar j. ū akcent na kanoy.

čy cana i h. p. ū stačci „Naš prawapis“ № 4 «Bol'hae Benapyci» kaže: „Treba pisać pierad przed, biez, cieraz naprykłod: pierapisać, przedstaňnik, biesmieňy“. Čamu, na jakoj asnowie? U słowach: pierad, cieraz, pieraz, piera e pašla r padlahaje ahulnym zakonam akańcia, taksama jak i ū słowach prad praz i biez.

6. U druhim składzie pierad akcentowanym składem: čaławiek, ciarbié, cianucić, siaradnia, čatyrańadeać, lanawacca, strańina, ražiuki, siaduwy, lašniki, piąjuły, dziačiuki i h. p. Wytniatok: Sierada treba pisać le pašla s, bo ū niekatorych miastoch na sie bywaje akcent.

7. U trećim składzie spieradu ad akcentowanaha: wialčynia, ciakuwaty i h. p.

8. U zmienianych najmieniach (imieñnikach) žańockaha rodu, jak: kašulačka, saročačka, matulačka, Hanulačka ptušačka i h. p., a taksama mužčynskaha i star. rodu z padobnymi kańcarami: tatulačka, wočačka.

9. Mužčynskaha rodu zmieniany ū druhoy stupieni, jak: katočak, synočak, sadjočak i h. p.

10. U pieršym pypadku m. ličby prymietniku i zajmieńiu (młectwom.) usich rodaū čujecca ja: hetyja biełyja staly, ūlony, wočny.

A treba pisać na kancy takich najmieniach, jak: zdareńnia, čytańnia pisańnia i h. d., bo a ū hetkich słowach na kancy wyraźliwa čujecca a. Nahej u najmieniach na ūnia e ū kańcary ničym nia rožnicca ad e ū «moru» „serca“ i h. p. Jak u tych, taki i ū druhich utraciōsiu pačuccio rožnicy ad žańockaha rodu, što widać z kańcaroū pieršaha pypadku množnaj ličby na i, y: mory, sercy, zdareńni, čytańni. Słowy z hetkimi kańcarami jość u ukraiñskaj mowie i ukraiñcy pisuć, ich praz ia, a my ūsio azirajemsia na «prawIny» mowy.

Taksama dziesia fonetek treba na kancy a pisać u najmieniach pawiałčanych, jak: lužyšča, toržyšča, i h. p.

Bielarskaja mowa nia lubić e; zamiest e najčašciej bywaje a, a časam i. Tolki adno (z 6 ioch) uschōdnia — pačnočnaje narečča bielarskaje mowy ikaje abo ykaje, zachowywajucy akańcia nieakcentowanaha e i o ūtych miastoch, dzie jany nie pierachodzić u i, y. U rešty z Bielarusi ikańnia wialikaha niamu. Adnak u niekatorych słowach na ūsiej Bielarusi časta zamiest ie čujecca i, pry hetym časta ū adnym słowie, na tym samym mescy, nawat toj samy čaławiek wymaňlaje zamiest e to i, to ia. Ustanouľwajucy toje ci inšaje prawila dla e, my pawinny ūlawniūc uwahu nia na ikańnia adnaho z 6 ioch nareččau a na ikańnia ūsiaje bielarskaje mowy. Tyja składy, ū katorych prynamst na wialikšaj čašci Bielarusi čuwało to i, to ia, a časami e treba pisać praz e, jak

Jahor Monwid.

Piśmy da jaje.

(Hladzi «Homan» № 33).

Miguel de Cervantes Saawedra pašla taho jak wyrwałsia z niawoli ū Algiry, skazać swaím prycielam, što najwialikšaj uciecha na ūleci heta jość uciecha čaławieka, wierajuč hosa na wolu. Ja chiba bardziej ad autora «Don Kchota» adčujo ūšacie woli, bo dla mianie wola heta — radaś byćcia la Cabie...

Wiedaješ... Ja napisać w erš «Ab woli...» I čaho heta turma nia robić s čaławiekiem. Ja nikoll ū žyci nie spadziewaūsia, što b'lu pisać wierš! Ciapier nie pasylaju jahō ū piśmie, bo nadta doži. Jak spatkajemša, pracytaj Tabie.

Jak tolki wyjdu na wolu, zaraže, ū hetym samy dzień wyjedu z Wilni, pa edu da Cabie. Jak ja niespakoju, jak nespakojny! Šo s Taboju, — nijak nie mahu ūlameć. Z adresowaha biura nie atrymať jašče adkazu. Da chutkaha pabačenial.

Całuju Cabie sto raz ū
Twoj Janka.

Łukiszki, 28 ūnienia.

Darahaja Małanačka!

Sprawa majho aswabadžefnia zaciachwajeccia: niet wiedama, kali mianie adpušciać na wolu. Usio-ž taki, zdajecca, što ūžo nia dožiha tut pramujasiusia. Jak wyjdu na wolu zaraže pierad čyhunkaj pajedu da Cabie. Zdajecca, ciapier lačleuby ptuškaj da Cabie, mija Ty rodzieńkaja kachanieńkaja, najzałaciejeſzial! Dyk mury močnyje — nia wyrwieſzial apryč taho Böh skrydlaū nie da...

Ničohal... Maju pracučcio, što chutka ūžo pabačymsia. Ach, kab že wiedać, kali nastanie hety dzień, — laħeč bylo-by sidzieć!

Učora atrymať ja adkaz z adresowaha biura. Dajuć mnie Twoj stary adres. Z ačyeca, Ty ūsio jašče žywieš tam, značyeca, Ty atrymať ūsie m. je piśmie! Čamu Ž Ty ničoha nia pišeſt! — dalboh hetaha nie razumleju! Mušić dziesia taho, što spadziewaſſia chutka hutaryc sa mnoj žywym słowam. Małanieka! pakul pabačymsia, prasū Cabie, napišy choć adno ūlameć, chacia adno jadynaje ūlameć!

Całuju Cabie serdečna.

Twoj Janka.

XV.

XVI.

(piśmo niewysłanoje)

Łukiszki, 4 wierańia.

Užo ūlamońnia čaćwiorty dzień, jak ja atrymať Twajo piśmo. Ničohal... Ja mnoha ū žyci ciapieť, wytrywaju i het! Kaliś mnie zdawałosia, što kali-b ja hetaha dawideaśsia, ja by nie pierazyti... Nie, nie takl... Ja nawat dumać ab niečym takim padobnym nia moh, ja proč hnaū ad ūlameć hetyje dumki...

Heta byli nia dumki, a niekije abryki, kawałki dumak, katorje ūlameć ziciudzony pot wyzywali ūlameć na čale...

Woś ja dawideaśsia ciapier ad Cabie ūsio prad — i ja niejak atupieť, supakoiśsia, duša maja pryciebla...

U pieršym moment, jak ja atrymať piśmo, i paznać na adresu na kanweči, što jało ad Cabie, duša u mianie spioro ū hudzioch, serce załapatałosia... Dožiha ja nia moh atčyti pisma... Jakokoś bħaloje pracučcio najšlo raptam na mianie...

Jak pačať čytać, pačať supakaiwaca, dziařewianieb...

Značyć — kaniec!... Nichaj! Lepš ad razu wiedać ūsio prad, čymś nia wiedać jaje i mu-

